dosar nr. 5r-492/2024
4-24014051-12-5r-05022024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

8 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Tatiana Bivol
Grefierilor Victoria Roşca, Cristina Ciobanu, Maria Muraveţchi, Tatiana Mătăsaru
Cu participarea:
Reprezentantului petiţionarei ÎM „*****” SA, avocatul Dumitru Josan
Reprezentantului din cadrul ISSPNPC, Elena Gorea

examinând în şedinţă judiciară publică, contestaţia depusă de către reprezentantul ÎM „*****” SRL, director general ***** împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie seria INP 01 nr. 000778 din 11 decembrie 2023 şi a deciziei de sancţionare seria DPN 01 nr. 000635 din 16 ianuarie 2024, în baza art. 278 alin. (2) din Codul contravenţional,

a c o n s t a t a t :

1. La 11 decembrie 2023, de către agentul constatator din cadrul ISSPNPC, Russu Sergiu, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria INP 01 nr. 000778 în privinţa ÎM „*****” SRL, pentru faptul că la 3 noiembrie 2023, ora 00:00, aflându-se în *****, a încălcat cerinţele legale privind interesele economice ale consumatorilor prin refuzul vânzătorului de a satisface reclamaţia consumatorului privind remedierea gratuită a deficienţelor apărute la produs sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în condiţiile stabilite de legislaţie.

2. Astfel, de către agentul constatator, acţiunile ÎM „*****” SRL au fost calificate în baza art. 278 alin. (2) din Codul Contravenţional, pentru ignorarea prevederilor pct. 18^1 alin. (1) din Legea nr. 105/2003, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 240 unităţi convenţionale (ce constituie 12 000 lei).

3. În acest sens, la 25 ianuarie 2024, reprezentantul ÎM „*****” SRL, directorul general *****, nefiind de acord cu procesul verbal cu privire la contravenţie din 11 decembrie 2023, a depus o contestaţie prin care a solicitat admiterea contestaţiei constatarea nulităţii şi anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie, constatarea nulităţii şi anularea decizie asupra cauzei contravenţionale şi încetarea cauzei contravenţionale intentate în privinţa ÎM „*****” SA.

4. În susţinerea contestaţiei petiţionarul a menţionat că la 11 decembrie 2023, în privinţa ÎM „*****” SA, a fost întocmit procesul verbal contravenţional nr. 000778 din 11.12.2023, prin care a fost constat faptul că de către Contravenient a fost comisă contravenţia prevăzută de art. 278 alin. (2) lit. a) Cod Contravenţional. În temeiul procesului-verbal seria IPN 01 nr. 000778 din 11 decembrie 2023, la 16 ianuarie 2024, a fost emisă decizia de sancţionare seria DPN 01 nr. 000635, prin care a fost recunoscută ÎM „*****” SA vinovată de comiterea contravenţiei şi i s-a aplicat o amendă triplă în mărime de 240 unităţi convenţionale (12 000 lei). Decizia de sancţionare a fost recepţionată de contravenient, prin intermediul Poştei Moldova, la 24 ianuarie 2024. În ordinea ideilor, consider faptul că atât procesul-verbal contravenţional, cât şi

decizia de sancţionare sunt emise cu încălcări ale Codului Contravenţional, circumstanţe care duc la nulitatea procesului-verbal contravenţional şi anularea decizie de sancţionare.

5. În şedinţa de judecată, reprezentantul petiţionarei ÎM „*****” SRL, avocatul Josan Dumitru, a menţionat că următoarele temeiuri de anulare a deciziei de sanţionare şi încetarea cauzei contravenţionale în privinţa ÎM „*****” SRL, din următoarele motive de fapt şi de drept. Din conţinutul materialului probatoriu, nu există nici o probă care ar demonstra că mijlocul de transport ar fi fost alimentat cu benzină. Cum agentul constatator a constat că din cauza combustibilului de tip benzină, şi anume, urmare a alimentării la ÎM „*****” SRL, ar fi apărut defecţiunea, nu este legătura cauzală. Totodată, cum se demonstrează ca anume acest mijloc de transport de model „*****” cu n/î ***** a fost alimentat cu benzina? Chiar şi în ipoteza în care ar fi fost constatată contaminarea produselor petroliere, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar demonstra că anume mijlocul de transport de model „*****” cu n/î ***** ar fi fost alimentat cu produs petrolier de tip benzină. La materialele cauzei nu este nici un act care confirma ca ***** este proprietarul mijlocului de transport de model „*****” cu n/î *****. La caz, urma a fi cercetate inclusiv explicaţiile operatorului care ar fi confirmat, ori infirmat cele relatate de *****. La materialele cauzei nu există cel puţin un act confirmativ care ar demonstra că mijlocul de transport „*****” cu n/î ***** funcţionează în baza produsului petrolier de tip diesel. Cel puţin poză de la capacul rezervorului unde ar fi fost indicată sticker-ul cu produs petrolier. Din materialele cauzei se atestă că ***** nu a prezentat acte confirmative ca s-ar fi adresat către RPM cu înscrisuri confirmative. La caz, lucrările de reparaţie a mijlocului de transport efectuate de către ***** şi suma achitată nu poate fi solicitată a fi încasată din contul ÎM „*****” SRL, ori efectuarea evaluării pagubei şi constatările pagubei nu este opozabilă ÎM „*****” SRL. Opozabilitatea apărea în cazul în care ***** ar fi notificat RPM despre contaminarea combustibilului şi solicitarea delegării unui reprezentant RPM să asiste la procesul de constatare a pagubelor. Cronologic, ***** anunţă RPM despre contaminare la 19 octombrie 2023, deja ulterior prepuselor lucrări de reparaţie a mijlocului de transport. La materialele cauzei contravenţionale nu este nici un act confirmativ că SRL „Premier SP Auto” prestează servicii de reparare a mijloacelor de transport, respectiv nu se probează că serviciul ar fi fost prestat. O asemenea confirmare nu a fost prezentată RPM. A mai relatat că sub nici o formă nu poate fi interpretat Răspunsul RPM la reclamaţie ca un refuz. Având în vedere că s-a constata că un asemenea incident nu a fost, urmare a reclamaţiei, RPM a solicitat prezentarea actelor confirmative, care demonstrează alimentarea şi actele ce demonstrează reparaţia mijlocului de transport. ***** până în prezent nu a revenit în adresa RPM, cu acte confirmative ori alte solicitări. Acest aspect este demonstrat şi prin lipsa căror va probe, şi declaraţiile acestuia, care confirmă că ulterior recepţionării răspunsului, ar fi avut doar careva discuţii cu şeful staţiei. Deci, solicitarea din partea lui *****, de a remedia produsul ori serviciu nu a fost realizată conform, respectiv RPM nici nu era în posibilitate de jure de a remedia serviciul. Remedierea deficienţelor apărute la produs. ***** nu a adus careva pretenţii faţă de produsul petrolier, nu este aplicabilă. Pentru restituirea contravalorii produsului ***** urma cel puţin să prezinte către RPM bonul ce confirmă tranzacţia. La acest aspect, confirmă că însuşi ***** a solicitat operatorului alimentarea mijlocului de transport (însă nu „*****” cu n/î *****) cu produs petrolier de tip benzină. Acest fapt se confirmă însăşi din declaraţiile lui *****, care confirmă că a achitat pentru produsul petrolier. Respectiv, ***** aflând-se lângă mijlocul de transport, a solicitat alimentarea cu combustibil şi aflând-se afara lângă mijloc de transport a văzut cu ce tip de combustibil a fost alimentat. Sarcina despăgubirii şi/ori remedierii serviciului ar fi fost în sarcina RPM în cazul în care s-ar fi constat cu certitudine că prepusa contaminare este imputabilă RPM. La caz, solicitările de remediere a serviciului au parvenit în adresa RPM peste 3 zile de la prepusa dată a contaminării. Ţinând cont de faptul, că nu există nici o probă care ar demonstra că serviciul a fost prestat ori prestat necorespunzător de către RPM, nu apare nici obligaţia de a remedia serviciul prestat. Respectiv, lipseşte fapta contravenţională imputată RPM.

6. Reprezentantul din cadrul ISSPNPC, Gorea Elena, în şedinţa de judecată a menţionat că susţine procesul verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria INP 01 nr. 000778 din 11 decembrie 2023 în baza art. 278 alin. (2) din Codul contravenţional în privinţa ÎM „*****” SRL, solicitând respingerea contestaţiei ca fiind neîntemeiată.

7. În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contarveţional contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

8. La caz, procesul verbal cu privire la contravenţie seria INP 01 nr. 000778 a fost emis la 11 decembrie 2023, decizia de sancţionare seria DPN 01 nr. 000635 a fost emisă la 16 ianuarie 2024, iar contestaţia a fost depusă de către petiţionar la 25 ianuarie 2024, în acest sens, fiind respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

9. *Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele procesului contravenţional prezentate în şedinţa de judecată, audiind participanţii la proces, instanţa de judecată remarcă următoarele:*

10. Potrivit art. 5 alin. (1) Cod Contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

11. În conformitate cu art. 7 din Codul Contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

12. Articolul 8 din Codul Contravenţional stabileşte că, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

13. Prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravenţional statuează că procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

14. Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

15. Conform art. 458 alin. (1) Cod contravenţional examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

16. În şedinţa de judecată s-a stabilit că la 11 decembrie 2023, de către agentul constatator din cadrul ISSPNPC, Russu Sergiu, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria INP 01 nr. 000778 în privinţa ÎM „*****” SRL, pentru faptul că la 3 noiembrie 2023, ora 00:00, aflându-se în *****, a încălcat cerinţele legale privind interesele economice ale consumatorilor prin refuzul vânzătorului de a satisface reclamaţia consumatorului privind

remedierea gratuită a deficienţelor apărute la produs sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în condiţiile stabilite de legislaţie.

17. Astfel, de către agentul constatator, acţiunile ÎM „*****” SRL au fost calificate în baza art. 278 alin. (2) din Codul Contravenţional, pentru ignorarea prevederilor pct. 18[1] alin. (1) din Legea nr. 105/2003, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 240 unităţi convenţionale (ce constituie 12 000 lei).

18. La caz, instanţa reţine că la momentul comiterii presupusei contravenţii de către ÎM „*****” SRL, art. 18[1] alin. (1) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 *privind protecţia consumatorilor* prevedea că în cazul serviciilor, remedierea gratuită a deficienţelor apărute care nu sînt imputabile consumatorului, înlocuirea gratuită în condiţiile art.18 alin. (4), reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii se aplică la constatarea deficienţelor în timpul prestării sau recepţionării serviciului ori în cadrul termenului de garanţie şi se face de către prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamaţiei de către consumator sau în termenul stabilit în contract.

19. În prezent, art. 18[1] alin. (1) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 a fost abrogat.

20. Contravenţia prevăzută de art. 278 alin. (2) Cod contravenţional *refuzul vînzătorului, prestatorului de a satisface reclamaţia consumatorului privind remedierea gratuită a deficienţelor apărute la produs, serviciu, înlocuirea gratuită a acestuia sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în condiţiile stabilite de legislaţie,* se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere, cu amendă de la 90 la 120 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.

21. Articolul 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional menţionează că (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

22. Întru probarea vinovăţiei ÎM „*****” SRL de către agentul constatator la materialele dosarului a anexat: decizia asupra cauzei contravenţionale seria DPN 01 nr. 000635 din 16 ianuarie 2024 (f.d. 7-9); copia raportului privind înregistrarea contravenţiei din 11 decembrie 2023 (f.d. 12); procesul verbal cu privire la contravenţie seria INP 01 nr. 000778 din 11 decembrie 2023 (f.d. 13); copia actului de constatare din 11 decembrie 2023 (f.d. 14); copia petiţiei (f.d. 20-22); rezultatul verificării (f.d. 23); copia bonului eliberat de SRL „Premier SP Auto” (f.d. 24); copia actul lucrărilor de îndeplinire din 17 octombrie 2023 (f.d. 25); copia registrului de reclamaţii seria RS nr. 050289 (f.d. 27-30); copia răspunsului la reclamaţie (f.d. 33).

23. Aşadar, conform art. 375 Cod contravenţional persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate

dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

24. Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

25. În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

26. În speţă s-a constatat că, prin decizia de sancţionare, contravenienta a fost sancţionată cu amendă în mărime de 40 unităţi convenţionale în baza 278 alin. (2) Cod contravenţional.

27. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

28. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucură contravenienta, instanţa a reţinut următoarele.

29. Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală", în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

30. Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petiţionara reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

31. Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

32. Ca urmare a celor sus menţionate, instanţa concluzionează că la materialele cauzei nu este material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale şi întemeiate, respectiv, vinovăţia ÎM „*****" SRL în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 278 alin. (2) Cod contravenţional nu a fost probată.

33. Astfel, menţionează reţine că, reclamaţia lui ***** nu a fost refuzată de către ÎM „*****" SRL de a fi soluţionată, or, prin răspunsul petiţionarei la reclamaţia primului, rezultă că era necesar de a prezenta bonul fiscal prin care se confirma dovada procurării combustibilului de la ÎM „*****" SRL şi actele confirmative referitor la repararea automobilului. Drept urmare,

de către ***** nu au fost prezentate toate actele solicitate de către ÎM „*****” SRL întru soluţionarea reclamaţiei.

34. Instanţa reţine că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal de contravenţie contestat de către contravenient, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

35. Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentul potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

36. Pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţie, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

37. În consecinţă, în şedinţa de judecată nu a fost probat faptul neacordării de prioritate legală pietonilor, incriminat ÎM „*****” SRL.

38. Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

39. În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravenţional în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

40. Astfel, instanţa apreciază că, potrivit dispoziţiilor legale menţionate pe parcursul raţionamentelor şi în baza probelor pertinente, utile şi concludente administrate, contestaţia este întemeiată şi, în consecinţă, urmează a fi admisă, cu anularea sancţiunii aplicate.

În baza celor expuse *supra* şi în conformitate cu art. art. 395, 445, 448, 461 Cod Contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

A admite contestaţia depusă de reprezentantul ÎM „*****” SRL, directorul general *****.

A anula procesul verbal cu privire la contravenţie seria INP 01 nr. 000778 din 11 decembrie 2023 şi a deciziei de sancţionare seria DPN 01 nr. 000635, prin care ÎM „*****” SRL a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 278 alin. (2) Cod contravenţional şi încetează procesul contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Copia hotărârii de expediat petiţionarului şi agentului constatator pentru informare.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana BIVOL**